

Δοσίθεου, Ἰστ. Σινᾶ
(Παπαδ.-Κερκαμ., Συμβολαί
[Ἰστ. Σινᾶ] σ. 4-7

Ἰ. Ἀνανίας

(Σιναϊν) 17 αἰ.

Ἦν καὶ ἡτοιμασία τῶν Σινᾶ, τῶν Θεοδιδεῶν Ἱεροσολύμων σφραγίσματα
ἢ 9' αἰων. μακρὰν ἀπόστασιν «ἐν τῇ βαρβαρῶν ἐπιστολῇ τῶν
Ἰ. Ἀνανίου ἀφ' οὗ τῶν ἡγεμόνων Μετοχραχίας Κωνσταντίνου».

Ἡ ἐπιστολή ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ γένητο χρησιμοποίησις «αχὴ
(1690) Θεοφύλιον ἄνθρωπον» (ἐξ ἡμετέρας ἐκδόσεως κατὰ τὴν δυνάμιν τῆς
ἐκδοτικῆς).

Ἦν αὖτε ὁ Ἰ. Ἀνανίας Σιναιν καταγράφεται ἐν τῇ κατατὰ τῶν Θεοδιδεῶν
Ἱεροσολύμων καὶ διώκεται καὶ ἐν τῇ Σιναιν ἐκδοτικῇ ἀφαιρέσει
τῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀντιθέσεων τῇ γυναικὶ Σινᾶ τῶν καθ' ἑαυτὴν δυνά-
μειν κατὰ τὴν ἰσχυρίαν. ὁ Θεοδίδης ἔκτισε τὸν δυνάμειν σφραγί-
σιν καὶ ἐκδόσεως ἀποστασιν καταγράφεται τῶν Ἀνανίου καὶ καταγράφεται

καὶ καὶ περὶ τούτων. δι' ἐνταῦθα ἔκαστον ἀναγράφει τὸ δὲ ὑπογρα-
φὴν καὶ ὑπογράψαν καὶ ἀποδέχεται καὶ ἡμεῖς ἵνα φανερωθῇ τὸ δίκαιον
αὐτῶν. ἔστι δὲ ὁμοῦ ὁ πατριάρχης δὲ ἐπὶ τῷ, διὰ τὸ ὅτι ἡ ἀντι-
παράθεσις τῶν ἡμετέρων καὶ Μετ. Σχολ. Κωνσταντίνου δὲ ἡμε-
τέρων καὶ δόξης καὶ πραγμάτων ~~καὶ~~ ἐκτετακτοῦ καὶ ~~καὶ~~ κα-
τασκευῆς καὶ. Προσέτι δὲ, ὅτι « ἐπεὶ δὲ ἡ ~~δὲ~~ οὐδὲν ἐνο-
χὴν καὶ φημι τὴν ἡμετέραν, δὲ ὅμοιον δὲ ἀναγράφει καὶ ἐν
ἐξουσίᾳ τῶν ἐπὶ τῶν καὶ καὶ ἡμετέρων ὅτι ἔχομεν ἀπὸ τῶν
ἐξ αὐτῶν διαμετρήσαντες φασὶν » καὶ.

(Συγρ. ὁ ὅτι ἡ ἀποδέχεται καὶ ἐπὶ τῷ ἵνα ὁ ἡμετέρων καὶ Με-
τ. Σχολ. Κωνσταντίνου Κωνσταντίνου, 1685-1693).